

Štev. 10.

V Ljubljani, 1. vinotoka 1912.

Leto XIII.

Morju.

Nisem še videl te, morje, od blizu,
le kakor Mozes deželo medú
videl sem v sanjah te krasno, veliko,
videl na valih ti jadrnic diko,
videl mogočnost razljučenih sil,
v sanjah sem zrl, element te strahú!

* * *

O, da kdaj pridem in vidim v obličje
tebe — o, Adrija, tvojo prelest,
jadrnic brhke postave in tanke,
ki begajo preko zelenih cest;
takrat pa, takrat sezul bom opanke,
padel na sveta bom tvoja tla
in jih poljubljal in jih poljubljal . . .
Kdaj pač izpolni se želja mi ta?

Cvetko Gorjančev.

